

не продумахъ дума“. (Изъ Архивата на Найдень Геровъ II, стр. 940). Тука безспорно Найдень Геровъ сочи Чинтуловото стихотворение „Възпоминание“, което ще е писано въ Одеса наредъ съ първитѣ му стихове въ началото на 40 тѣ години. Въ тази хубава елегична пѣсень, слѣдъ една душевна трагедия, въ основата на която говори тайния гласъ на родината, поета трѣгва къмъ Трапезица. —

Навредъ тамъ тихий вѣтъръ вѣе,
Рѣката Янтра шумоли;
И славейчето сладко пѣе
И пѣтниците весели.

Но хубоститѣ на природата не го развеселяватъ, а само оживяватъ споменитѣ на хероичното минало, за да му напомнятъ дълга къмъ родината.

Смисли за тази Трапезица,
За този старий, наший градъ,
Той българска е билъ столица,
Измива прадѣдния грѣхъ!

Съсъ вѣрната си тукъ дружина
Асѣнъ е нѣкога живѣлъ,
Но много оттогазъ се мина,
Откакъ съсъ слава той гърмѣлъ.

Оттука бжлгарски юнаци
Далеко тичали на смъртъ,
Високо вдигали байраци,
Врази кога имъ се явятъ!

Елегични стихотворения съ подобно съдържание и настроение пише по-късно и стария Славейковъ, но